

Ronald Kersten

Wethouder Nermina Kundic in dorps huis De Linde in Soesterberg. „Mogelijk kan ik wat betekenen in het verbinden omdat ik als buitenstaander niet belast ben met emoties.“

Wethouder duurzaamheid

Nermina Kundic is de meest exotische van de nieuwe wethouders. De geboren Bosnische werd door D66 uit Veenendaal naar Soest gehaald. Ze voelde zich gedwongen de politiek in te gaan toen Pim Fortuyn populair werd.

Hans Veltmeijer

Toen ze in 1995 in Nederland arriveerde vanuit Bosnië had de 18-jarige Nermina Kundic een hekel aan politiek. Het was zes maanden voor het einde van de Bosnische burgeroorlog en ze had 'heftige dingen' meegemaakt. Maar politiek vluchteling was ze niet. De liefde dreef haar naar Nederland. Op een terras in Zenica - de stad waar ze met haar ouders naar toe was gevlucht - ontmoette ze de Nederlandse militair met wie ze 24 jaar later nog samen is.

De eerste vijf jaar in Nederland ervoer zij de politiek als een verademing. Het was de tijd van de paarse kabinetten. Zo kan het ook, merkte ze. Toen kwam Pim Fortuyn op. En ze kreeg een soort déjà vu. „In Joegoslavië waren we ook tolerant, tot er politici kwamen die een andere groep gingen aanwijzen als oorzaak van de problemen. Dat deed Fortuyn ook.“ Ze kon niet stilzitten bij die ontwikkelingen. Haar man was al lid van D66 dus de stap naar die partij was klein, en weloverwogen. „Het is een partij die altijd trouw blijft aan tolerantie en individuele vrijheid.“ Ze werd direct actief. Tegelijkertijd ging ze bij de politie werken, ook voor de publieke zaak. Van telefoniste bij 112 werkte ze zich snel op tot procescoördinator. Ze bouwde gestaag ervaring op in de politiek. Van secretaris in Zeist tot fractievoorzitter in Veenendaal. Dat deed ze vier jaar voordat ze wethouder van onder meer duurzaamheid werd. Ze maakte er flinke stappen, zoals het realiseren van 65.000 zonnepanelen op bedrijfsdaken. Dat soort projecten wil ze in Soest ook initiëren. „Het is succesvol gebleken want bij bedrijven

zitten door de omvang van de panden grote winsten. Maar er moet wel een match zijn tussen de verschillende partijen.“

Voor particulieren ziet zij meer heil in investeringen in isolatie. Er zijn nogal wat 'lekkende huizen'. „Zonnepanelen zijn dan de kers op de taart.“ Ze wijst naar een project van woningcorporatie Portaal waarbij zeventig bestaande woningen door energiezuinige maatregelen naar nul op de meter zijn gebracht. „Het zou heel mooi zijn als particulieren dat ook zouden doen. Dat hoeft niet ingewikkeld te zijn. Op het moment dat je goed isoleert, gaat je rekening omlaag. Het probleem is dat de mensen door de bomen het bos niet meer zien.“ De gemeente moet de weg gaan wijzen, vindt ze.

Er staat meer op stapel want de ambities zijn torenhoog. De gemeente wil CO2-neutraal (energie neutraal en volledig circulair) zijn in 2030, terwijl het Rijk die situatie pas in 2050 beoogt. „Er is in de vorige bestuursperiode een goede aanzet gegeven maar we moeten nog flink investeren om dichtbij die ambities te komen.“ Daarom wordt er 250.000 euro per jaar extra voor duurzaamheid gevraagd aan de gemeenteraad. Plus twee ambtenaren à 180.000 euro.

Een spectaculair en 'realistisch scenario' in de energietransitie is dat van de ultradiepe warmtebronnen, vijf tot zes kilometer in de grond. „In Nederland bestaat dat nog niet maar in België en Duitsland wel. Soest heeft die potentie als je kijkt naar de bodemplaatjes.“ De langdurige onderzoeksfase van dit 'miljoenenproject' start binnenkort.

Ook 'wonen' zit in de portefeuille van Nermina Kundic. Op dit terrein gaat ze samen optrekken met de andere wethouders. Het omvangrijke Verkeersplan Soest-Zuid wil ze na vele jaren van voorbereiding de komende vier jaar realiseren. Dat moet ook, wil Soest aanspraak kunnen blijven maken op de miljoenen uit het investeringsfonds VERDER.

Het werk dat ze nu een maand doet verschilt weinig van dat in Veenendaal. Maar ze beweegt zich wel in een 'veel losser gemeentehuis'. „Hier voel ik mij ineens heel precies.“ Ook verbaast ze zich over de hoeveelheid aan illegale zaken (bouwwerken, horeca). „Dat zegt wel iets over de cultuur van de mensen. Ze zijn minder autoriteitsgevoelig dan in Veenendaal. Misschien heeft de katholieke traditie invloed.“

Het bestaan van wethouder is altijd onzeker, beseft ze. Dat scheidt geen onrust. Ze is immers nog in dienst van de politie en met 'politiek verlof'. Voorlopig woont ze nog met haar gezin in Veenendaal hoewel haar man in Soesterberg (Nationaal Militair Museum) werkt. „Mijn dochter van vier vindt verhuizen prima maar mijn zoon van veertien heeft er moeite mee. Dat heeft tijd nodig.“

Ze wil in Soesterberg op de foto, want ze 'identificeert zich ook graag met Soesterberg'. „Ik was verrast over de tegenstelling die ik proefde tussen Soest en Soesterberg. Je hoeft maar een week hier te zijn en je kent 'de bult'. Mogelijk kan ik wat betekenen in het verbinden omdat ik als buitenstaander niet belast ben met emoties.“